

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

NR. 11 - 53. ÅRGANG

5. JUNI 1953

Indhold:

Lokomotivmændenes rigsdag ..	141
Kongressen danser	142
Gæsterne og vort Ferie- og Re- kreationshjem	142
Muhamedanerne og ligelønsprin- cippet	143
Notitser	144
Resumé af kongressen 1953	145
FN-nyt	148
Forslag til lov om rigsdagens ombudsmand	149
Fra medlemskredsen	150
Tillidsmandsmøde på DLF's fe- riehjem	150
Forbedring efterlyses	150
En jernbaneteknisk oplysning ..	150
Valby—Glostruplinien	151
Ny færge til Gedser—Grossen- brode	151
Byttelejlighed	151
Meddelelse fra landsoplysnings- udvalget	151
Under DLF	152
In memoriam	152
Tak	152
50 års jubilæum	152
Personalialia	152
Nye adresser	152

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarhavende)
K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:

Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. 7269.
Kontortid 10—16.
Postkonto 20541.

Frederiksberg Bogtrykkeri,
Howitzvej 49.

Lokomotivmændenes rigsdag!

Vor forenings ordinære kongres — organisationens øverste myndighed og derfor lokomotivmændenes rigsdag — som alle medlemmerne ser hen til med stor interesse, er nu vel overstået, og tillidsmændene er vendt tilbage til den daglige ger-ning og det lokale organisationsarbejde.

Uden overdrivelse kan kongressen 1953 betegnes som en af de største og bedste i foreningens historie. Den blev en kraftig understregning af lokomotivmændenes stærke sammenhold. Fra første til sidste dag var forhandlingerne præget af en saglighed, der foruden de gennemførte gode resultater, tillige skabte respekt om vor organisation.

Åbningshøjtideligheden formede sig meget smukt. Rammen om den festklædte kongressal var de mange smukke afdelingsfaner, som gennem deres motiver, med billeder af den gamle og nye trækraft ved Danske Statsbaner, på deres egen måde fortæller om udviklingen gennem tiderne. Efter åbningsangen og formandens åbningstale afholdtes en kort mindehøjtidelighed for de i kongresperioden afdøde kolleger. Under ledsagende dæmpet sørgemusik oplæste formanden navnene på de 24 aktive og 47 pensionerede lokomotivmænd, som var afgået ved døden, og efter mindetalen iagttog kongressen et minuts stilhed.

Den nationale og internationale solidaritetsfølelse fik vi et godt indtryk af ved de mange gæsters tilstedeværelse. Fra alle de samarbejdende organisationer var der mødt repræsentanter frem for at overvære vor kongres. Værdien af dette fællesskab er overordentlig stor, ligesom det er af stor betydning for vort arbejde, at grænserne atter er åbne, så vi kan mødes til drøftelse og behandling af fælles problemer. Det fremgik da også tydeligt af gæsternes taler til kongressen, at vi kommer målet nærmere ved gensidig hjælp og støtte.

Til den aflagte beretning beskæftigede de delegerede sig bl. a. med fridagsproblemet, som endnu ikke er helt afklaret for »rammefridagenes« vedkommende. Afgørelser på forskellige sager rejst overfor budgetkontoret blev stærkt efterlyst. Der herskede en ikke helt ubegrundet utilfredshed med, at der stadig ingen afgørelse foreligger i forskellige sager vedrørende honorarer, rangergodtgørelse og time- og dagpenge for tjeneste i udflugtstog.

En del talere beskæftigede sig med velfærdsforanstaltninger i opholds- og vaskerum og fandt, at der burde sættes mere ind på at fremme arbejdet med modernisering af de gamle og utidsvarende overnatningsværelser. Mange af de store velfærds-sager burde omend ikke være tilendebragt så dog i hvert fald påbegyndt.

Man drøftede ligelønsprincippet og anerkendte det frem-skridd, centralorganisationerne havde opnået for de ugifte og samgifte tjenestemænd under lønforhandlingerne i 1951 og 1952, og pålagde hovedbestyrelsen at forfølge denne sag til det ende-lige mål — lige løn for lige arbejde. — var opnået. Kongressen konstaterede tillige det utilfredsstillende i den fortsatte udvik-ling indenfor lønningerne, hvorefter lønnen for den faglærte tjenestemand er blevet betydeligt forrykket i dennes disfavør.

Kongressen danser

Til afveksling for de strenge arbejdsdage på kongressen var der onsdag den 20. maj tilrettelagt et festprogram om aftenen, hvor alle foreningens medlemmer med pårørende havde gratis adgang.

Aftenen indledtes med underholdning af skuespiller- og visesangerinde Karen Meyer, der til eget luthakkompagnement sang muntre viser. Hendes gode humør og dito viser samt et oplagt publikum bragte hurtigt en god og fornøjelig stemning.

Herefter kom skuespiller og parodist Poul Mourier på scenen. Humør og stemning fik nu atter en tand opefter. Mourier's barokke løjer og pudsig indfald er i en klasse for sig — lattermusklerne fik her en tiltrængt motion.

Som tredje og sidste nummer på underholdningsprogrammet viste verdensillusionisten Edeling en række af sine mange trick fremført med en fingerfærdighed og behændighed, som kun er de få beskåret.

Aftenen sluttede med en svingom, som imidlertid måtte indstilles på et tidligere tidspunkt, end de fleste havde regnet med; men arbejdet ventede på de delegerede dagen efter.

Gæsterne og vort Ferie- og Rekreationshjem

På en af kongresdagene besøgte gæsterne med deres damer vort Ferie- og Rekreationshjem. Det blev ganske vist kun en kort visit, idet tiden kun tillod et ophold mellem de to tog, der har forbindelse med skibet til og fra Aarhus. Men der var dog alligevel så megen tid, at det rette indtryk af hjemmet kunne fås, og da vejrguderne viste sig fra den rigtige side, blev det en vellykket tur.

Selv om organisationer i andre lande også har deres feriehjem, er der ingen tvivl om, at vort ligger i den bedste klasse, og vi hørte da også mange lovord om vor 'perlepå Røsnæs. Ikke mindst de udenlandske gæster var imponeret over hjemmets beliggenhed, dets udstyr og den behandling, der blev dem til del under det korte ophold.

Den renlighed, hjemmets økonoma

Beretningen om foreningens virksomhed blev enstemmigt godkendt, og kongressen gav i denne forbindelse bl. a. sanktion til, at hovedbestyrelsen fastsætter en passende pension til Ferie- og Rekreationshjemets økonoma, frk. Petersen, når hun ser sig nødsaget til at trække sig tilbage. Man besluttede tillige på grundlag af de gennemførte ændringer i den almindelige retsplejelov og lempelserne i tjenestemandsløvens §§ 60 og 61 at ophæve en tidligere kongresvedtagelse om, at medlemmer, der efter besættelsen blev dømt for unational optræden, ikke måtte påtage sig tillidshverv indenfor organisationen.

Sporene fra de mørke og ulykkelige tider ønskede man fjernet. Had og forbitelse hører til menneskehedens svøber, og med efterkrigstidens ændrede syn på mange ting er amnesti kammerater imellem nødvendig.

Den overståede kongresperiode var den første, hvori der var udsendt halvårlige beretninger fra hovedbestyrelsen, og det fremgik klart af forhandlingerne og ikke mindst af debatten om formandens beretning, at der i disse beretninger ligger et virkeligt aktiv for vore tillidsmænd. De fra tidligere kongresser ret langvarige drøftelser af det udførte arbejde og dermed den tid, som var forløbet, forekom ikke denne gang. De delegerede var forud og i god tid underrettet om de enkelte sagers behandling og derfor godt orienteret om detaillerne i de forhandlinger, der har været ført om sagerne.

Der blev på denne måde mere tid til at beskæftige sig med fremtiden og tage stilling til, hvorledes foreningen skulle anlægge retningslinierne for arbejdet i den kommende periode. Således bør det naturligvis også være. Dag for dag skal vi udbygge kontakten mellem hovedkontorets tillidsmænd og tillidsmændene ude i afdelingerne. Det betyder en yderligere styrke i vort arbejde, når vi fra hver sin side fremlægger materialet, der er nødvendigt til fremme af en sags behandling. Som medarbejdere i en statsinstitution er vi alle interesseret i hurtigst muligt at få de bedst mulige oplysninger om de bestående forhold, det er både til fordel for os selv og for den etat, vi tjener. Skal så stor en virksomhed, som Danske Statsbaner er, med de mange ordrer og bestemmelser for personalet arbejde uden alt for mange gnidninger personalet imellem, må alle parter medvirke ved spredning af det oplysende materiale.

Efter samme retningslinie vedtog kongressen også lovudvalgets indstilling til ændring af foreningens love, hvorefter hovedbestyrelsens medlemmer for fremtiden vælges, så hovedledelsen bliver repræsenteret i alle landsdele. Lovudvalgets rapport var iøvrigt et af de punkter på dagsordenen, som gav anledning til den største debat. Vi stod jo her overfor et forslag om en fuldstændig ændring af foreningens hidtidige og mangeårige struktur. Det var derfor såre naturligt, at de delegerede ønskede en meget dybtgående behandling af dette emne. Der var til gengæld god forståelse mellem lokomotivførere og lokomotivfyrbødere i denne sag. Sidstnævnte kategori forstod fuldtud nødvendigheden af, at der på grund af den stedfundne stigning i lokomotivfører- og elektroførerantallet og tilbagegangen i lokomotivfyrbøderantallet måtte ske en ændring i kategoriernes repræsentation i hovedbestyrelsen og på kongresserne.

Lokomotivfyrbøderne ønskede i forbindelse hermed at få normeringstallet som grundlag for beregning af repræsentationen i stedet for det til enhver tid værende styrketal, som hidtil har været anvendt og som lovudvalget foreslog bibeholdt. Med en mindre majoritet blev lokomotivfyrbødernes forslag vedtaget. Vi bøjer os selvfølgelig for flertallets beslutning, men kan ikke se rettere, end at en efterfølgende kongres må omstøde denne bestemmelse. Det er vort indtryk, at forslaget blev gennemført, uden at man havde overvejet, hvilke konsekvenser det kan medføre. Man kan selvfølgelig ikke konstruere en kongres og fremkalde stemmer på bekostning af et tal, der står skrevet et eller andet sted, men som ikke har noget med virkeligheden at gøre. En delegeret må repræsentere styrken i sin afdeling, det giver det rette billede af en organisation — for ikke at sige det ærlige billede.

Nå — men organisationen skal arbejde videre, og det skal ske efter de retningslinier, kongressen fastslog. Den lille misforståelse, der her indsneg sig i den ellers gode modtagelse og behandling af lovudvalgets forslag, må betragtes som undtagelsen, der bekræfter reglen.

To andre og meget vigtige spørgsmål faldt det i denne kongres's lod at tage stilling til, nemlig en ændring af kampfondsreglerne og vedtægterne for »Lokomotivpersonalets Hjælpesfond«.

For Kampfondens vedkommende ønskede man foreningen økonomisk står stærkere, såfremt sådanne tider oprinder, at det bliver nødvendigt at anvende fonden efter sit formål. Efter forslag fra den yngre generation blev det derfor vedtaget, at det månedlige kontingent til Kampfonden kun skal indgå på det enkelte medlems konto til og med 31. december d. å. Herefter skal fremtidige indbetalinger hensættes på Kampfonden, medens beløb indbetalt til nævnte dato udbetales til medlemmerne efter de nugældende regler. Kampfonden vil således i fremtiden være stadig voksende og dens kapital blive af en størrelse svarende til det beløb, der virkelig kan blive anvendelse for.

Ikke mindst denne beslutning var et fuldgyldigt bevis på lokomotivmændenes sande organisations side og den styrke, der lå bag ved vor ordinære kongres. En yderligere understregning heraf fik denne vedtagelse ved elektrofører A. Skøtts tale, hvori han takkede de unge for det fremsatte forslag og samtidig skænkede sit indestående på kampfondskontoen til foreningen. En meget smuk gestus fra en gammel organisationsmand.

Af praktiske og tekniske grunde foreslog lovudvalget, at Hjælpefonden indgik i rækken af foreningens almindelige fonds og dermed ophørte som selvstændig institution. Efter at alle medlemmer af foreningen nu også er medlem af Hjælpefonden, fandt udvalget det ønskeligt med denne ordning. Fondens formålsparagraf forbliver naturligvis uforandret, og den vil iøvrigt virke i fremtiden efter akkurat samme linier, som tilfældet har været siden den blev stiftet af lokomotivfyrbøderne på den ordinære generalforsamling den 24.—25. april 1914.

Med disse beslutninger om Kampfonden og Lokomotivpersonalets Hjælpefond fik kongressen et særligt historisk præg. Begge fonds blev stiftet under den første verdenskrig, idet som

har gennemført overalt, var ikke mindst genstand for beundring, ja — der var endog kvindelige deltagere, som mente, at de lakerede gulve umuligt kunne være så flotte altid, men at det alene skyldtes det særlige gæstebesøg. Vedkommende kunne selvfølgelig ikke vide, at vor økonoma og hendes personale med mellemrum, og når forholdene tillader det, i løbet af sommeren giver gulvene et frisk lag lak.

Alle lokomotivmænd følger selvfølgelig inderlig glæde over at kunne præsentere vore venner for et så smukt og dejligt ferie hjem, men vore gamle æresmedlemmer, der deltog i udflugten, har tillige og med berettiget stolthed kunnet fortælle, hvorledes hjemmet blev til og hvilket arbejde de har udført sammen med deres generation for at nå frem til det gode resultat.

I gæsternes afskedstaler blev der givet udtryk for, at vort Ferie- og Rekreativshjem foruden at være et godt aktiv tillige vidner om et godt sammenhold indenfor danske lokomotivmænd.

Muhamedanerne og ligelønsprincippet

Internationalt Transportarbejder Forbunds vicegeneralsekretær og sekretær i Jernbanesektionen, P. Tofahrn, der til fuldkommenhed behersker 7 sprog, og forstår de skandinaviske, fulgte med stor interesse kongressens forhandlinger. Under debatten om ligelønsprincippet kunne han ikke dy sig for at fremsætte nogle betragtninger over et tilsvarende problem indenfor ITF, selv om det ikke kan forekomme her i landet.

Tofahrn fortalte, at flerkoner-systemet indenfor muhamedanerne ofte giver anledning til adskillige heftige diskussioner om lige løn for lige arbejde. Det er nemlig således, den, der har 5 koner, får mere i løn end den, der kun har 1 kone. Her har man altså ikke gennemført ligelønsprincippet.

Hvorledes man klarer afviklingen med familiefripassene, kunne Tofahrn ikke oplyse noget om, men nogle spekulationer hermed skal der temmelig sikkert nok være.

NOTISER

Førrest analfabeter i de nordiske lande

Befolkningerne i de nordiske lande er de mest læse- og skrivekyndige i verden, oplyser UNESCO, som i disse dage har offentliggjort en verdensomfattende statistik over folkeoplysning og undervisning, over bogproduktion, film, radio, fjernsyn, avisproduktion og andre kulturelle artikler. I Norden ligger procenten af analfabeter mellem 1 og 0, i Afrika er forholdet det stik modsatte. Her finder man visse distrikter, hvor kun mellem 0 og 1 pct. af befolkningen er i stand til at læse og skrive.

Det viser sig, at den lille ø Sct. Helena har verdens livligst besøgte folkeskoler; af tusind børn går 200 i skole. Gælder det den højere undervisning, fører USA, hvor man finder det procentvis største antal unge indskrevet ved højere læreranstalter. Efter USA fører Sovjetunionen og derefter igen Europa.

FN's studierejser

48 forskellige faggrupper skal i år, takket være UNESCO-stipendier, på studierejser til forskellige europæiske lande. Det drejer sig både om intellektuelle og arbejdere. Den 14. maj ankom således en delegation, repræsenterende forskellige grene af dansk sundhedsvæsen, til England, hvor de i 10 dage så på dagliglivet i England i almindelighed og det engelske sundhedsvæsen i særdeleshed. Danske bagere skal studere i Tyskland, norske politifolk rejser til Skotland på studietur og hollandske fabriksarbejdere tager til Norge, mens norske fabriksarbejdere rejser til England etc.

Mange danske i

ICAO's tekniske bistandsprogram

Et relativt stort antal danske eksperter har været beskæftiget i Den internationale Luftfartsorganisations (ICAO's) bistandsprogram i underudviklede lande. Det drejer sig om ialt 7, og kun USA og Storbritannien har hidtil udsendt flere eksperter i denne kategori. De danske eksperter har arbejdet i Ætiopien, Indonesien, Iran og Thailand, hvor de har instrueret lokale teknikere i vedligeholdelse af flyvemotorer, meteorologi, flyveradiotjeneste og flyveledelse.
(FN-nyt).

nævnt Hjælpefonden så dagens lys i 1914 og Kampfonden blev oprettet i 1918.

Foran os ligger nu en tre-årig arbejdsperiode. Hovedbestyrelsen får nu et år mere mellem to kongresser. Til styrkelse for den nye hovedbestyrelse står en stærk og enig kongres. Bedre og solidere fundament kan en organisation ikke bygge sin fremtid på. Trods meget store opgaver kunne kongressen gennemføres på den fastsatte tid, og som allerede nævnt var der samling og styrke i kongressalen fra første til sidste dag.

Det er ikke ualmindeligt, at man ude omkring stiller sig skeptisk overfor oplysningsarbejdet. Men mon ikke vi efterhånden kan overbevise de tvivlende om, at der til et sundt organisationsarbejde knytter sig mange grene, og en af disse er den oplysningsvirksomhed, som har udfoldet sig indenfor vor organisation gennem de senere år. En stærkere udbygning af samarbejdet mellem de enkelte tillidsmænd, uanset hvor i landet de befinder sig, og en stadig stræben efter at sprede den størst mulige viden om de enkelte problemer, er en af de linier, vi har lagt an på og som vi skal følge — herom vidner vor kongres 1953.

Udtalelse fra kongressen

I umiddelbar tilslutning til formandens beretning vedtog kongressen nedenstående udtalelse.

Dansk Lokomotivmands Forenings kongres i København den 19., 20. og 21. maj 1953 tilkendegiver fuld tilslutning til hovedbestyrelsens udførte arbejde i den forløbne kongresperiode. Den udtrykker sin tillid til de af hovedbestyrelsen anlagte linier for opnåelse af bedre økonomiske og arbejdsmæssige vilkår for lokomotivpersonalet.

Kongressen understreger nødvendigheden af hovedbestyrelsens agtpåivenhed i arbejdet for bedre økonomiske vilkår, og man må derfor anvende alle for organisationen til rådighed stående midler til opnåelse af dette. Heri sigtes bl. a. til en revision af den nugældende lønningslovs bestemmelser, hvis opbygning virker i den faglærtes disfavør. Hovedbestyrelsen må derfor, så snart den finder tiden gunstig, rejse kravet om en lønningslovsrevision.

Kongressen ønsker ligelønsprincippet fuldstændiggjort, så ugifte og samgifte tjenestemænd lønnes på lige fod med andre tjenestemænd, og hovedbestyrelsen pålægges at fastholde den hidtil førte linie i disse økonomiske spørgsmål.

Den samfundskrævende rationalisering, Danske Statsbaner iværksætter, og som tager sigte på at forbedre rentabiliteten af virksomhedens drift, må ikke blive et ensidigt udtryk for sparebestrebelse, der forringer personalets beskæftigelsesmæssige stilling. Kongressen må på det kraftigste slå fast, at der her bør tages hensyn til personalets interesser, så også dette drager fordel af rationaliseringens positive virkninger.

Kongressen understreger den overordentlig vigtige kendsgerning, at Dansk Lokomotivmands Forening må tilstræbe den nøjeste kontakt med andre faglige organisationer, og at dette samarbejde udbygges i en ånd — ej tjenende egoistiske interesser — men udtrykkende fællesskabsfølelsen, der er det bærende princip i fagbevægelsen.

Kongressen hilser med tilfredshed Socialdemokratiets fremgang ved det nyligt afholdte folketingsvalg og tilsiger det sin støtte i håbet om snarest at se repræsentanter fra dette parti — landets største — danne regering, som vil tjene arbejderes og tjenestemænds sande interesser, og hertil føjes en tak for Socialdemokratiets indsats i tjenestemændenes ferieforsøgsmål — en indsats, der betingede gennemførelsen af 4 ugers ferie for tjenestemænd over 53 år.

Kongressen vil sætte al sin kraft ind på og medvirke til, at den grundlov, der har tilslutning fra alle demokratiske partier, skal blive vedtaget ved folkeafstemningen den 28. maj og dermed præge fremskridtet i dette land under fredens og frihedens bannere. For demokrati. Mod diktatur.

Resumé fra kongressen 1953

I det efterfølgende giver vi et kort resumé af kongressens forhandlinger. Et udførligt referat følger, når det foreligger fra kongressens protokolførere og revisorer.

Iklædt sin skønneste forarsdrag forlenet med det allersmukkeste vejr, som en maj måned så overraskende kan byde på, modtog København gæster og repræsentanter til Dansk Lokomotivmands Forænings ordinære kongres i arbejderes gamle borg Forsamlingsbygningen, Rømersgade 22. Foran bygningens front vajede 8 nationers flag, og i kongressalen dannede afdelingsfaner fra hele landet en højtidelig ramme om kongressen.

Kongressens festlige åbning indledtes med musik af Eckart Hansens orkester. Officielt åbnedes med en sang, og efter denne bød foreningens formand kongresrepræsentanterne og gæsterne velkommen. Åbningsstalen er refereret i forrige nummer af DLT.

Stående påhørte kongressen formandens oplæsning af navnene på afdøde ordinære og ekstraordinære medlemmer i kongresperioden.

De smukke mindeord efterfulgtes af en præsentation af de uden- og indenlandske gæster for kongressen: Æresmedlemmerne fhv. borgmester M. Mortensen, radmand Rich. Lillie og lokomotivførerne L. M. Schmidt og Soph. Jensen. Stedfortrædende generalsekretær P. Tofahrn, ITF, Franz D'Helt og Phillip de Wachter, Centrale Générale des Services Publics, Secteur «Cheminots», G. Winding og E. Järvi, Suomen Veturi-miesten Littio, R. van der Weerd og L. N. Zwaan, Nederlandse Vereniging van Vervoerpersonnel, P. Valseth, Norsk Lokomotivmands Forbund, E. Svensson og H. Blomqvist, Svenska Järnvägsmannaförbundet, E. Gode, Svenska Järnvägsmannaförbundet, Lokmannadistrikten, Carl Kamp og Jakob Wüst, Gewerkschaft der Eisenbahner Deutschland, Otto Stollberger og Franz Schwartz, Österreichischer Gewerkschaftbund, Gewerkschaft der Eisenbahner, J. K. F. Jensen, Centralorganisation I, P. Madsen, Dansk Jernbane Forbund og Nordisk Jernbanemand Union, M. S. Lyngesen, Jernbaneforeningen, Hj. Jensen, Fællesorganisationen

DSB, J. Chr. Jensen, Danske Jernbaners Afholdsselskab, Karl Hansen, Dansk Lokomotivmands Forbund, Hans Rasmussen, Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbund, Edv. Christensen, Social-Demokraten, Social-Demokratisk Provinspresse.

Dagsordenen:

Punkt 1.

Navneoprøb af repræsentanter.

Samtlige 112 anmeldte kongresrepræsentanter var til stede og sammenlagt med hovedbestyrelsens stemmer var der ialt 122 stemmeberettigede.

Punkt 2.

Kongressens forretningsorden.

Den foreslåede forretningsorden blev godkendt.

Formanden stillede forespørgsel til kongressen om, hvorvidt den kunne godkende de nugældende diætstørrelser. Hertil havde lokomotivfører K. G. Friis, Aarhus, ordet, idet han stillede forslag om, at diæterne forhøjedes med 5 kr. pr. døgn. Ved afstemningen herom vedtoges forhøjelsen enstemmigt.

Punkt 3.

Valg af kongressens tillidsmænd.

a) Formanden foreslog på hovedbestyrelsens vegne lokomotivfører S. Suneson, hovedbestyrelsen, lokomotivfører J. V. B. Christiansen, Odense, og lokomotivfører C. A. O. Lønnquist, Aarhus. Lokomotivfører S. A. K. Sørensen, Gb., foreslog lokomotivfører J. W. Frikov, Gb.

Ved den følgende afstemning fik S. Suneson 88 stemmer, J. V. B. Christiansen 86 stemmer, J. W. Frikov 63 stemmer og C. A. O. Lønnquist 42 stemmer. De 3 førstnævnte var dermed valgt som ordstyrere.

b) Fra hovedbestyrelsen ville man foreslå lokomotivfører J. W. Frikov, Gb., og lokomotivfører L. C. Knudsen, Fredericia, men da Frikov var blevet valgt til ordstyrer, udbad man sig for-

slag til protokolfører, og der foresloges lokomotivfører E. G. Appel, Aarhus, lokomotivfører S. K. Th. Nielsen, Fredericia, og lokomotivfyrbøder C. V. Rasmussen, Nyborg. E. G. Appel bad sig imidlertid fritaget, og ved afstemningen fik C. V. Rasmussen 64 stemmer, S. K. Th. Nielsen 58 stemmer og L. C. Knudsen 47 stemmer. Hermed var de to førstnævnte valgt til protokolførere.

c) Til protokolrevisorer valgtes lokomotivfører K. J. Christensen og lokomotivfyrbøder Uffe Jensen, begge Roskilde.

d) Til stemmetællere valgtes lokomotivførerne S. A. K. Sørensen, Gb., S. A. Rasmussen, Fredericia, E. Tandrup, Struer, H. P. Jørgensen, Gedser, og lokomotivfyrbøder W. A. Jensen, hovedbestyrelsen.

Følgende gæster havde derefter ordet for at overbringe kongressen deres organisationers hilsener: E. Svensson, Sverige, Filip de Wachter, Belgien, Otto Stollberger, Østrig, R. van der Weerd, Holland, G. Winding, Finland, P. Valseth, Norge, Carl Kamp, Tyskland, J. K. F. Jensen fra COI, Jernbaneforeningen og Fællesorganisationen DSB, fhv. borgmester M. Mortensen, J. Chr. Jensen fra Danske Jernbaners Afholdsselskab.

Formanden takkede derpå gæsterne for de overbragte hilsener, og ordstyreren forelagde kongressens dagsorden til godkendelse. På afdeling 1, 2 og 45's vegne stillede lokomotivfyrbøder J. Østerberg, Gb., ændringsforslag til dagsordenens punkt 13, idet man ønskede forslag e ændret til g, f til e og g til f. Dette vedtoges, og dagsordenen godkendes.

Punkt 4.

Beretning om foreningens virksomhed.

Formanden aflagde beretning om foreningens virksomhed og efter dens afslutning hilstes den med bifald.

Beretning om landsoplysningsudvalgets arbejde.

På landsoplysningsudvalgets vegne aflagde J. V. B. Christiansen beretning om det i kongresperioden foretagne oplysningsarbejde.

I debatten om beretningerne havde følgende kongresrepræsentanter ordet:

Lokomotivfører C. A. O. Lønnquist, Aarhus, lokomotivfører S. A. Rasmussen, Fredericia, lokomotivfører E. G. Appel, Aarhus, lokomotivfører S. A. K. Sørensen, Gb., elektrofører A. J. C. Skøtt, Av., lokomotivfører G. A. Rasmussen, Gb., lokomotivfører E. Tandrup, Struer, lokomotivfører S. A. Jensen, Nyborg, lokomotivfyrbøder J. Østerberg, Gb., lokomotivfyrbøder E. E. Christensen, Gb., lokomotivfører P. Torbensen, Helsingør, lokomotivfører C. A. Jespersen, Aalborg, elektrofører O. Christoffersen, Av.

Efter dette fik stedfortrædende generalsekretær i ITF, P. Tofahrn, ordet:

Tofahrn bragte en hilsen fra ITF's eksekutivkomité, og han fortsatte med at omtale ITF's verdensomspændende virksomhed og oplyste, at ca. 150 organisationer var tilsluttet transportorganisationen, som i sin struktur var således opbygget, at den var uafhængig af noget politisk parti og kunne derfor karakteriseres som fuldstændig upolitisk. Tofahrn kom bl. a. ind på det store arbejde, ITF gør for at bringe hjælp til underudviklede lande og understregede, at her havde også DLF et arbejde og et ansvar for, at disse lande fik al mulig hjælp, og at man i bestræbelserne for dette fik opbygget faglige organisationer i de pågældende lande, således at arbejderne fik slagkraft til at skabe de faglige og sociale fremskridt, der betinger større frihed og højere levestandard. ITF udfolder her et vældigt propagandaarbejde og har specielt opmærksomheden henledt på Afrika og Japan, hvor forholdene er særlig vanskelige for arbejderne. Sluttelig kom Tofahrn ind på en omtale af verdenssituationen og sagde, at hvis der skulle være nogen værdi i talen om en afspænding i de verdenspoli-

tiske forhold, da måtte man efterleve det ord »enhver tvivl skal komme den anklagede til gode«.

E. Greve Petersen svarede deltagerne i debatten om hans beretning. Samme gjorde J. V. B. Christiansen, Odense, til landsoplysningsudvalgets beretning. Derpå fulgte anden omgang af debatten om beretningen, hvortil følgende havde ordet:

Lokomotivfører C. A. O. Lønnquist, Aarhus, lokomotivfører S. A. Rasmussen, Fredericia, lokomotivfører E. Tandrup, Struer, lokomotivfyrbøder E. E. Christensen, Gb., lokomotivfører S. A. K. Sørensen, Gb., lokomotivfører C. A. Jespersen, Aalborg, lokomotivfyrbøder K. O. Jensen, Kalundborg, lokomotivfører V. K. F. Larsen, Helgoland, lokomotivfører K. J. Christensen, Roskilde, elektrofører A. J. C. Skøtt, Av., lokomotivfyrbøder J. Østerberg, Gb., lokomotivfører P. Torbensen, Helsingør, lokomotivfører O. Israelsen, Padborg.

Efter at Greve Petersen havde svaret talerne i anden omgang, blev beretningen sat under afstemning og vedtoges enstemmigt.

På afdelingerne 1, 2 og 45's vegne forelagde lokomotivfører G. A. Rasmussen en resolution. K. B. Knudsen oplæste en af hovedbestyrelsen udarbejdet resolution.

Et udvalg nedsattes til at samarbejde de to resolutioner. Udvalget bestod af følgende: lokomotivfører C. A. O. Lønnquist, Aarhus, lokomotivfører S. A. Rasmussen, Fredericia, lokomotivfører G. A. Rasmussen, Gb., lokomotivfyrbøder J. Østerberg, Gb., og foreningens sekretær K. B. Knudsen.

Det omarbejdede resolutionsforslag blev derpå forelagt af lokomotivfører G. A. Rasmussen, der anbefalede godkendelse.

Ved afstemningen stemte 70 for godkendelse, medens 3 stemte imod.

Fra afdeling 45 forelå en resolution vedrørende bundanciennitets-spørgsmålet, og efter at denne var ændret til at være et udtryk for en henstilling til hovedbestyrelsen om at søge gennemført det i resolutionen nedlagte vedrørende bundanci-

enniteten, sattes den under afstemning og vedtoges med 94 stemmer for og 0 imod.

Punkt 5.

Fremlæggelse af foreningens regnskaber for 1951 og 1952.

Hovedkassereren, K. Svendsen, fremlagde regnskaberne og fremkom med en redegørelse for de forskellige posters vedkommende.

Til regnskabet havde følgende ordet: lokomotivfører S. A. Rasmussen, Fredericia, lokomotivfører G. A. Rasmussen, Gb., lokomotivfører E. Tandrup, Struer, lokomotivfører A. Knudsen, Aarhus. Efter at hovedkassereren havde besvaret de ønskede oplysninger, vedtoges regnskaberne enstemmigt.

Punkt 6.

Beretning om Dansk Lokomotiv Tidendes virksomhed.

Formanden, E. Greve Petersen, aflagde beretningen, der enstemmigt godkendtes.

Punkt 7.

Fremlæggelse af Dansk Lokomotiv Tidendes regnskaber for 1951 og 1952.

Hovedkassereren fremlagde regnskaberne, som enstemmigt godkendtes.

Punkt 8.

Forslag vedrørende uniformer og frirejser.

a) Henvist til hovedbestyrelsen, b) Henvist til hovedbestyrelsen, c) Trukket tilbage, d) Vedtaget med 71 stemmer, e) Henvist til hovedbestyrelsen.

Punkt 9.

Forslag vedrørende tjenestetids- og ferieforhold.

a) Henvist til hovedbestyrelsen, b) Henvist til hovedbestyrelsen, c) Henvist til hovedbestyrelsen.

Punkt 10.

Forslag vedrørende lønninger.

a) Henvist til hovedbestyrelsen, b) Henvist til hovedbestyrelsen,

- c) Henvist til hovedbestyrelsen,
 d) Henvist til hovedbestyrelsen,
 e) Vedtaget med 48 stemmer for og 47 stemmer imod, f) Henvist til hovedbestyrelsen, g) Henvist til hovedbestyrelsen, h) Trukket tilbage.

Punkt 11.

Forslag vedrørende uddannelse og oplysning.

- a) Trukket tilbage, b) Henvist til hovedbestyrelsen.

Punkt 12.

Forslag vedrørende normeringsforhold.

Forslagene a), b) og c) Vedtoges og henvistes til hovedbestyrelsen, idet forslagene søges løst ved behandling af bemandingsproblemerne ved indsættelse af de nye diesellokomotiver MY i driften, d) Trukket tilbage, e) Henvist til hovedbestyrelsen.

Punkt 13.

Forslag vedrørende lovene.

Formanden, E. Greve Petersen, forelagde lovudvalgets udkast til ændringer i foreningens love.

Kongressen behandlede ændringsforslagene fra afdelingerne, og resultatet heraf blev:

- a) Trukket tilbage, b) Trukket tilbage, c) Forkastet, idet 52 stemte for og 56 imod, d) Trukket tilbage, e) Trukket tilbage, f) Vedtaget, g) Trukket tilbage, h) Trukket tilbage, i) Forkastet, idet 16 stemte for og 47 imod, j) Trukket tilbage, k) Forkastet, idet 4 stemte for og 118 imod, l) Trukket tilbage, m) Trukket tilbage, n) Udskudt til debatten om det samlede udkast.

Efter debatten om afdelingernes ændringsforslag indgik de vedtagne ændringer i lovudvalgets udkast, hvorefter dette blev sat under afstemning. Resultatet blev, at det vedtoges med 92 stemmer for, medens 2 stemte imod.

Afstemningen vedrørende ændring af kampfondsbestemmelserne foregik særskilt, idet der hertil kræves $\frac{3}{4}$ majoritet, og resultatet blev, at ændringerne vedtoges, idet 112 stemte for og 1 imod.

Punkt 14.

Forslag vedrørende forskellige foranstaltninger.

- a) Henvist til hovedbestyrelsen,
 b) Henvist til hovedbestyrelsen,
 c) Henvist til hovedbestyrelsen.

Punkt 15.

Valg.

Valgene foretoges jvfr. de af kongressen vedtagne lovændringer.

Formanden, E. Greve Petersen, genvalgte med akklamation.

Hovedkassereren genvalgte med akklamation.

Til medlemmer af hovedbestyrelsen valgtes i zone I:

Lokomotivfører S. Suneson, Gb. (37 stemmer), elektrofører B. A. Jensen, Av. (35 stemmer), og J. Østerberg, Gb. (51 stemmer). Derefter opnåede lokomotivfører Aage Hansen, Gb., (30 stemmer).

I zone II valgtes: Lokomotivfører Carl Schmidt, Nyborg (34 stemmer), lokomotivfyrbøder A. O. Honoré, Fredericia (17 stemmer). Derefter opnåede lokomotivfyrbøder C. Jensen, Padborg (9 stemmer, og lokomotivfyrbøder C. V. Rasmussen, Nyborg (8 stemmer).

I zone III valgtes: Lokomotivfører E. Tandrup, Struer (21 stemmer), lokomotivfyrbøder W. A. Jensen, Aarhus (19 stemmer). Derefter opnåede lokomotivfører C. A. O. Lønnequist, Aarhus (15 stemmer), og lokomotivfyrbøder E. C. L. Christiansen, Brande, (17 stemmer).

Som suppleanter til hovedbestyrelsen valgtes i zone I: Lokomotivfører G. A. Rasmussen, Gb. (46 stemmer), lokomotivfører Aage Hansen, Gb. (43 stemmer), lokomotivfyrbøder B. W. Gutte, Gb. (33 stemmer). Derefter elektrofører O. Christoffersen, Av. (8 stemmer), lokomotivfyrbøder Uffe Jensen, Roskilde, (16 stemmer).

I zone II valgtes: Lokomotivfører

S. A. Rasmussen, Fredericia, og lokomotivfyrbøder A. H. Petersen, Nyborg, uden afstemning.

I zone III valgtes: Lokomotivfører E. G. Appel, Aarhus (36 stemmer), lokomotivfyrbøder E. C. L. Christiansen, Brande (21 stemmer). Derefter opnåede lokomotivfyrbøder G. S. Christensen, Aarhus, (15 stemmer).

Valg af revisorer: Lokomotivfører A. Knudsen, Aarhus, og lokomotivfører P. M. Frandsen genvalgte, og som suppleanter for disse genvalgte lokomotivfører A. Henriksen, Fredericia, og lokomotivfører K. Olesen, Esbjerg.

Valg af medlemmer til oplysningsudvalget:

I zone I valgtes: Lokomotivfører G. A. Rasmussen, Gb. (27 stemmer). Derefter opnåede lokomotivfyrbøder J. A. D. Thillemann, Gb. (19 stemmer).

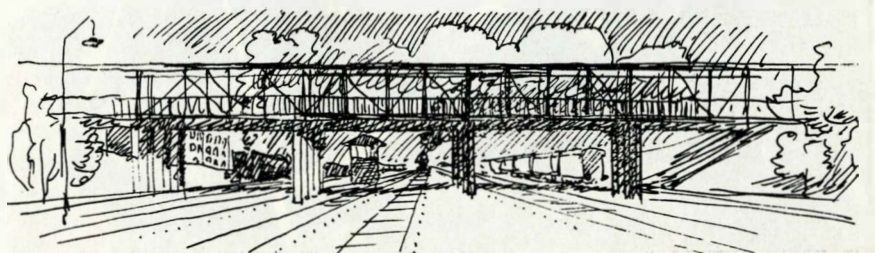
I zone II valgtes lokomotivfører J. V. B. Christiansen enstemmigt.

I zone III valgtes: Lokomotivfyrbøder P. E. Poulsen, Aarhus (20 stemmer). Derefter opnåede lokomotivfører H. W. Petersen, Randers (15 stemmer).

Kongressens afslutning.

Elektrofører A. J. C. Skøtt, Av., overrakte på elektroførernes vegne foreningens formand, E. Greve Petersen, en bog som udtryk for elektroførernes taknemmelighed over, at de havde fået adgang til 11. lønningsklasse, og videre overrakte han sit indestående kampfondsbeløb som gave til foreningen.

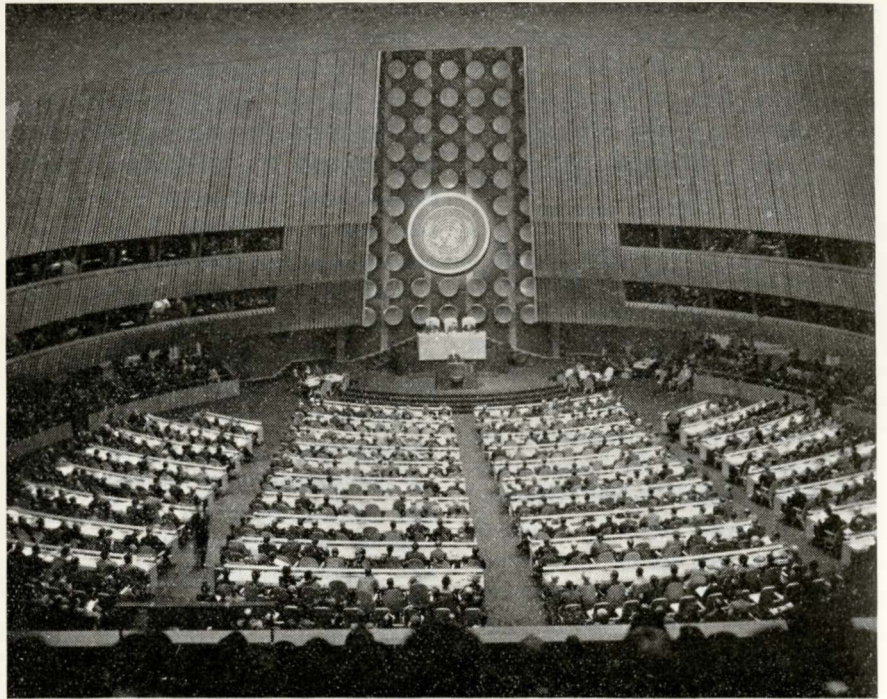
Efter at gæsterne havde takket på deres organisationers vegne, afsluttede formanden kongressen, idet han bad tillidsmændene tage en hilsen med hjem til afdelingerne. Slutelig sang kongressen »Internationale«, og dirigenten udbragte et leve for Dansk Lokomotivmands Forening.

FN-nyt

Her træffes beslutninger, der angår os alle

Repræsentanter for 60 lande mødes ved FN's generalforsamling for at drøfte spørgsmål, der berører millioner af mennesker verden over.

Indonesiens fiskedamme skaffer mere mad

I Indonesien foregår der for tiden en vældig udvikling af fiskeriet i indsøer og særlige fiskedamme. Arbejdet foregår under FAO's ledelse, og formålet er naturligvis at skaffe mere mad til den sultende befolkning. På billedet ses en flot karpe, som skal overføres fra forsøgsstationen til en af de mange nye fiskedamme.

Forslag til lov om rigsdagens ombudsmand

Som bekendt protesterede de forhandlingsberettigede centralorganisationer mod lovforslaget om rigsdagens ombudsmand, der ved 3. behandling i folketinget derefter fik følgende affattelse:

§ 1.

Efter hvert rigsdagsvalg vælger rigsdagen en ombudsmand, som på rigsdagens vegne har indseende med statens civile og militære forvaltning. Dommernes embedsførelse falder i det hele udenfor ombudsmandens virksomhed.

Hvis ombudsmanden ikke længere nyder rigsdagens tillid, kan rigsdagen afskedige ham, hvorefter nyt valg af ombudsmand finder sted.

§ 2.

Ombudsmanden, som ikke må være medlem af rigsdagen, skal have den juridiske uddannelse.

§ 3.

Rigsdagen fastsætter almindelige bestemmelser for ombudsmandens virksomhed. Iøvrigt er han i udøvelsen af sit hverv uafhængig af rigsdagen.

§ 4.

Ombudsmandens virksomhed omfatter ministrene, statens tjenestemænd og alle andre personer, som virker i statens tjeneste, jfr. § 1, stk. 1.

§ 5.

Ombudsmanden har indseende med, om de i § 4 nævnte personer gør sig skyldige i fejl eller forsømmelse under udøvelsen af deres administrative tjeneste.

§ 6.

Enhver kan indgive klage til ombudsmanden, som afgør, om klagen er tilstrækkelig anledning til en undersøgelse. Klagen skal være navngiven og skal indgives inden 3 måneder efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, klagen angår. Ombudsmanden kan også optage en sag til undersøgelse af egen drift. Enhver, som er berøvet sin personlige frihed, har ret til i lukket skrivelse at rette henvendelser til ombudsmanden.

§ 7.

De i § 4 nævnte personer er forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger og til at fremlægge de dokumenter og protokoller, han i sit hvervs medfør forlanger.

Ombudsmandens krav på oplysninger i medfør af stk. 1 er undergivet begrænsninger svarende til retsplejelovens § 169, stk. 1 og stk. 3, § 170, stk. 1, hovedreglen i § 170, stk. 4, og § 749.

Såfremt ombudsmanden ønsker at fremme en klage over nogen af de i § 4 nævnte personer, skal klagen, medmindre aldeles afgørende hensyn til sagens oplysning taler derimod, snarest muligt forelægges den pågældende. Er denne tjenestemand, kan han til enhver tid forlange, at sagen overgår til behandling efter de i tjenestemandenslovens § 17, jfr. § 18, fastsatte bestemmelser.

Ombudsmanden kan indkalde personer til for retten at afgive vidnesbyrd om forhold, som er af betydning for hans undersøgelse. Herom gælder retsplejelovens regler om efterforskningsforhør, jfr. retspleje-

lovens kap. 74. Den person, som en klage angår, er berettiget til selv og med bisidder at overvære sådanne vidneførsler. Justitsministeren giver regler for, hvem der kan optræde som bisidder. Retsmøderne er ikke offentlige.

§ 8.

Ombudsmanden skal iagttage tavshed med hensyn til de forhold, som han i sit hvervs medfør bliver bekendt med, såfremt hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet. Tavshedspligten ophører ikke, når han fratræder sin stilling.

§ 9.

Ombudsmanden kan pålægge anklagemyndigheden at rejse forundersøgelse eller tiltale ved de almindelige domstole for forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv, jfr. dog Danmarks Riges Grundlov af §§ — og —.

Ombudsmanden kan pålægge vedkommende styrelse at rejse disciplinærsag.

Iøvrigt kan ombudsmanden altid overfor den pågældende fremsætte sin opfattelse af sagen.

§ 10.

Får ombudsmanden kundskab om fejl eller forsømmelser af større betydning, giver han meddelelse herom til rigsdagen og til vedkommende minister.

Ombudsmanden afgiver en årlig beretning til rigsdagen om sin virksomhed. Beretningen trykkes og offentliggøres.

Såfremt ombudsmanden giver meddelelse om en sag til rigsdagen eller en minister, eller han fremdrager en sag i sin årlige beretning, skal han i meddelelsen eller beretningen give oplysning om, hvad den pågældende har anført til sit forsvar.

§ 11.

Bliver ombudsmanden opmærksom på mangler ved gældende love eller administrative bestemmelser, skal han give rigsdagen og vedkommende minister meddelelse herom.

§ 12.

Ombudsmanden lønnes som højesteretsdommer på højeste løntrin. Derudover kan der efter omstændighederne tilstås ham et personligt tillæg. Han har ret til ventepenge og pension efter regler svarende til de i loven om vederlag og pension m. v. for ministre §§ 3-6 indeholdte bestemmelser.

Ombudsmanden må ikke uden rigsdagens samtykke have hverv i offentlige eller private virksomheder, foretagender eller institutioner.

§ 13.

Ombudsmanden antager og afskediger selv sine medhjælpere. Disses antal, lønning og pension fastsættes af rigsdagen, på hvis budget såvel disse ydelser som ombudsmandens lønning og pension afholdes.

§ 14.

Denne lov træder i kraft samtidig med Danmarks Riges Grundlov af

Klager angående forhold, der er opstået indenfor de sidste 3 måneder før denne lovs ikrafttræden, kan dog indgives til ombudsmanden.

§ 15.

Denne lov forelægges rigsdagen til revision senest i rigsdagsåret 1955—56.

Tillidsmandsmøde på DLF's feriehjem

Den 21. maj samledes 40 af agenturforeningens tillidsmænd til møde. Vor forretningsfører, akkvisitionschef hr. Poul Vejre, åbnede mødet ved at byde velkommen til gæster og deltagere.

Hr. Vejre indledede sin oversigt med i stærke vendinger at hylde DLF's feriehjem. Det var dejligt at høre for en lokomotivmand. Hr. Vejre fortalte i korte træk, hvad der var sket siden vor forening i 1936 stiftedes af de fire jernbaneorganisationer. Der startedes med brand-, tyveri- og ansvarsforsikring og udvidedes til i dag at omfatte grundejer, vandskade og sanitet. Enhver statstjenestemand kan i dag få hele sit forsikringsbehov dækket ved henvendelse til den stedlige tillidsmand. Tillidsmændene har fra foreningen instrukser om ikke at drive rovdrift, men altid gennem råd og vejledning at sørge for, at forsikringssøgende netop får de forsikringer, som er fornuftige, og som passer til hans økonomi.

Der er ca. 18 000 medlemmer med et forsikringstal på 45 000. Vi mangler desværre endnu 47 pct. i, at alle jernbanemænd er medlemmer hos foreningen, men vi tillidsmænd arbejder støt og fortrøstningsfuldt videre, mindst 90 pct. skal nås.

Hjertelig tak til alle faktorer, der har beredt os tillidsmænd et lærerigt, kammeratligt og fornøjeligt samvær. Også tak til DLF's feriehjem samt tak til frk. Petersen og hendes personale.

Aarhus i maj 1953.

C. M. C.

Forbedring efterlyses

Det er vel nok en fornøjelse at se billedet i det sidste blad af de nye værelser, som bliver indrettet på nogle maskindepoter, dejlige, rene, lyse og luftige.

Men så bagefter harmes man vel også nok over, hvad man kan blive præsenteret for på andre depoter.

Vi her i Randers havde før køreplansskiftet en tur til Glyngøre med natophold i Skive på et meget dårligt værelse, hvor der stank af løbesod, så man var helt dårlig om morgenen, når man skulle op, efter at have sovet dårligt i den atmosfære, og jeg regnede den gang med, at dette var et minimum af, hvad DSB kunne byde sit personale.

Men nu efter den nye køreplan har vi fået en tur mere til Esbjerg og er der blevet anvist værelse nr. 1, der er det mest elendige, jeg er blevet præsenteret for i de 34 år, jeg har været ved jernbanen.

Det er et pulterkammer oppe under taget med et lille tagvindue, hvorfra man kun ser toppen af flagstangen og af indkørselssignalet fra Varde.

Og når solen har bagt på taget hele dagen, er der en hede så forfærdelig, og sengetøjet er så varmt, at man væmmes ved at gå i det, og der er ingen skråpuder i sengene. Det er et værelse, som er under al kritik, og det er beregnet til soveplads

for 2 mand. Det bliver man budt efter en anstrengende tur fra Randers til Esbjerg.

Jeg henstiller til d'herrer, som har med den slags at gøre, om at få dette forhold bragt i orden hurtigst muligt, for jeg mener, det er en hån mod danske lokomotivmænd.

Lokomotivfører N. V. Sørensen,
Randers.

Vi er enig med lokomotivfører Sørensen i, at der er mange dårlige overnatningsværelser. En del bør ikke mere anvendes til dette formål og en del må moderniseres efter de retningslinier, foreningen er blevet enig med Generaldirektoratet om. En stor part af det beløb, der årligt bevilges til velfærdsforanstaltninger i lokaler, er da også blevet anvendt til dette formål. Værelse nr. 1 i Esbjerg har været genstand for drøftelser mere end en gang med distriktet, og man er her som i hovedbestyrelsen klar over, at værelset ikke er særlig velegnet til overnatning. Vi håber derfor snart at kunne få ændret ved dette forhold.

Red.

En jernbanehistorisk oplysning

Af pens. trafikinspektør, cand. jur. Rudolph Kraft.

Professor, dr. med. C. M. W. le Maire, som var kong Christian IX's livkirurg fra 1901 til kongens død i 1906, fortæller pag 82 i sin bog: »En Livkirurgs Erindringer«, som udkom 1952, bl. a. følgende om de fyrstelige besøg på Fredensborg:

»Ved disse forskellige fyrstemodtagelser var der en ting, som ofte glippede, det var »den røde løber«, der er et fremtrædende element under sådanne omstændigheder. Den skulle jo som bekendt lægges sådan, at den svarede til den kupedør, ad hvilken udstigningen skulle finde sted. Men den, eller vel rettere sagt toget, strejkede som sagt jævnlige, for ikke at sige for meget. Den lå alle andre steder, end hvor den skulle, der blev fløjtet og pebet, toget rykkede frem og tilbage, inden det endelig lykkedes at få det til at passe. Det stod mig klart, at det ikke skulle være så kompliceret, idet jeg på rejserne sydpå, hvor jeg skulle »modtages«, aldrig havde været vidne til lignende vanskeligheder. På en af de næste rejser sydpå forelagde jeg derfor problemet for den sektionchef, som medfulgte kongens tog, og som sad i ensom majestæt i sin kupe, iført trekantet hat og hvide handsker. Sagen syntes ham åbenbart ligetil: Man målte på afgangstationen afstanden fra kupedøren til lokomotivføreren, dette mål blev telegraferet til ankomststationen og afsat fra løberen hen langs perronen, her blev slået en kridtstreg, og så kunne toget med sindsro køre ind på stationen, idet lokomotivføreren blot havde at standse ud for kridtstregen. »Keine Hexerei, nur Behändigkeit«. Jeg har skrevet dette så udførligt for det tilfælde, at metoden endnu ikke skulle have fundet vej til Fredensborg. Selv om den slags ikke »klapper«, står verden vel nok endda, men set fra den røde løbers synspunkt er det en sag af en vis betydning!«

Ved at læse det her citerede undredes jeg og måtte tænke på de mange gange, hvor jeg havde været med til at anvende den nævnte, allerede ved min tiltrædelse af tjeneste på Gedsers-ruten 1927 i årevis anvendte

fremgangsmåde, og at jeg før vedkommende togs afgang fra Masnedø, senere Gedser, havde mindet om — hvilket sjældent var nødvendigt — og påset, at de to kridtstreger før afgang var rigtigt anbragt i perronkanten.

Da jeg vægrede mig ved at tro på metodens indførsel fra Tyskland, og dette er jo iøvrigt ikke påstået i det foran citerede stykke, lånte jeg pens. trafikinspektør P. L. Poulsen professor le Maires bog.

Ved dens tilbagesendelse skriver trafikinspektøren, der i sin tid var trafikelev i Fredensborg, bl. a. således:

»Angående vanskeligheder ved rigtig standsning ud for den røde løber bemærkes, at i Fredensborg, hvor der i min tid 1886—87 var mange kongelige feriegæster, var det røde tæppe påkrævet hvert øjeblik (ca. 1—2 gange pr. uge).

I de første uger måtte togene flere gange under fløjten og piben køre frem og tilbage, inden kupeen med kongekronen holdt ud for tæppet.

Stationsforstander Vilh. Hansen tog så til Helsingør og aftalte ordningen med mål forsøgsvis med denne station, og da ordningen viste sig at være god, traf han samme aftale med København.»

Sluttelig henviser P. L. Poulsen til sin bog: »47 Aar ved D. S. B.« (II Del, pag. 150) og fortæller der med tilfredshed, at han i årene 1917—33 havde ledsaget fyrstelige rejsende 127 gange, »men jeg mindes ikke eet tilfælde, hvor rettidig standsning er mislykkedes«.

Foranstående viser, at fremgangsmåden altså for D. S. B.s vedkommende stammer fra Fredensborg, og rummer jo et stykke jernbanehistorie, som det har interesseret mig at bringe frem.

Det er jo før sket, at en god og nærliggende idé fremkommer mere end eet sted og hos to eller flere uafhængige af tid og sted. —

Uafgjort får det så stå hen, om de tyske »røde løbere har været bredere end de danske, eller om de tyske lokomotivførere og/eller deres maskiner dengang har haft særlige professionelle og tekniske egenskaber, som lettede nøjagtig standsning.

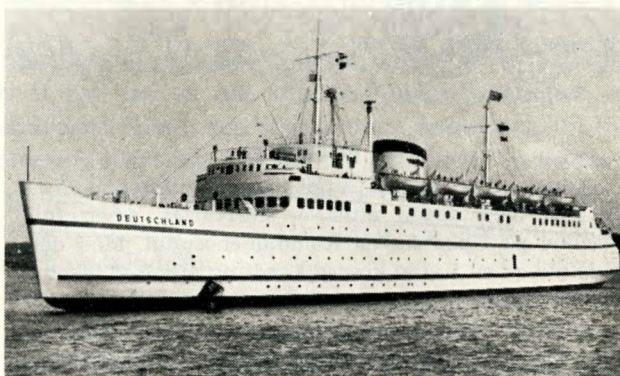
At deres danske kolleger nu forlængst til fuldkommenhed på dette punkt behersker deres maskiner, det fremgår bl. a. af de mange erfaringer, til hvilke trafikinspektør Poulsen og jeg foran har henvist i mindet om udmærket samarbejde med lokomotivmændene.

Spænding på køreledningsanlægget Valby—Glostrup

Som følge af elektrisk prøvekursel på strækningen Valby st. incl.—Glostrup st. incl. vil køreledningsnettet på denne strækning med tilhørende forstærkningsledninger og fødeledninger til Enghave og Glostrup omformerstationer blive sat under spænding *mandag den 1. juni d. å. kl. 8,00.*

Fra nævnte tidspunkt og indtil videre vil køreledningsanlægget på denne strækning med alle dets spændingsførende dele være at betragte som stående permanent under spænding, hvorfor det vil være forbundet med livsfare at komme direkte eller indirekte i berøring med køreledningsanlæggets spændingsførende dele, samt at komme i farlig nærhed af disse.

Ny færge til Gedser—Grossenbrode

Søndag den 17. maj indgik den nye tyske færge »Deutschland« officielt i driften, idet den som sin første opgave overførte Skandinavien—Italien Express.

Den meget smukke færge blev beundret af de mange rejsende, der på denne dag tog sydpå. Ikke mindst imponerede skibet ved sit indre udstyr, der på alle måder er gennemført efter tidens krav til et skib, der skal modtage repræsentanter fra alle nationer. Den store spisesal med 257 pladser beliggende ved promenadedækket er særdeles vellykket indrettet, idet så mange af de rejsende som muligt kan blive bespist under overfarten. Meget fornuftigt har man her taget lære af serveringsmetoderne fra den danske færge.

Også udadtil er »Deutschland« et meget smukt skib. Med sin længde af 114,55 m virker det imponerende og er absolut et plus til den nu stærkt benyttede Østersø-rute. Færgen har 2 ottecylinder totakts dieselmotorer, og dens normale hastighed er 16 knob.

På mindre end 2 år er det altså lykkedes at få endnu en færge sat ind på den nye rute, og det skal nok i fremtiden vise sig, at den linie, Danske Statsbaner og Deutsche Bundesbahn her har anlagt for at fremme trafiken mellem de nordlige og sydlige lande, er den helt rigtige. Når hertil kommer, at det tillige betyder en tiltrængt aflastning af den hårdt belastede Storebæltsoverfart, bliver Gedser—Grossenbrode-ruten fortsat en succes.

Byttelejligheder

København — Aarhus.

2 værelser med 1 kammer, moderne, i Hvidovre, ønskes byttet med tilsvarende eller 2 værelses moderne lejlighed i Aarhus.

Montør R. Hansen, Johan Langesvej 5, Aarhus.

Fredericia — København.

Haves i Fredericia: Stor 3½ værelses villalejlighed med idyllisk, stor have. Leje 90 kr. pr. måned.

Ønskes i København eller omegn: 2½—3½ værelses lejlighed.

Eksp.sekr. I. P. Vaarmark, tlf. Central 400, lok. 53.

Meddelelse fra landsoplysningsudvalget

Ansøgningen om fritagelse for medregning af benyttede familiefriepas i forbindelse med det arrangerede besøg på Det kgl. Teater er afslået af Generaldirektoratet.

In memoriam

Torsdag den 14. maj afgik lokomotivfører O. A. A. Løvborg ved døden efter et kortvarigt, smertefuldt sygeleje på Københavns Kommunehospital. Med dette dødsfald er en i vide kredse kendt og afholdet lokomotivmand gået bort.

Allerede som ganske ung lokomotivfyrbøder var Otto Løvborg en meget interesseret organisationsmand. Mange har brudt en klinge med ham. Enighed var ikke altid til stede om måde og midler, men ingen har kunnet drage hans ønskers mål, om det bedste resultat for lokomotivmændene, i tvivl, og der var altid, selv efter en hård dyst, godt kammeratskab til stede.

Som lokomotivmand bar han ry af at være særdeles interesseret i såvel sin tjeneste som sin maskine. Otto Løvborg var en af dem, som i gerning, form og fremfærd var med til at skabe kolorit i lokomotivmændenes tilværelse, en af dem, det er værd at have kendt, værd at have været kammerat med, og en af dem, man ofte vil savne.

S. A. S.

Tak

For al venlig deltagelse og opmærksomhed, der er vist os under Ottos sygdom, død og bisættelse, beder vi alle modtage vor bedste tak. En særlig tak til afdelingsformand S. A. Sørensen og overassistent Kaj Petersen for venlig hjælp og støtte.

Benny og Leif Løvborg.

50 års jubilæum

Søndag den 7. juni kan lokomotivfører, depotforstander E. A. Steen, fejre et sjældent jubilæum, 50 år i Statsbanernes tjeneste.

Lokomotivfører Steen, der er en meget afholdt lokomotivmand, vil sikkert på jubilæumsdagen modtage mange synlige beviser herfor. Steen, der er en yderst pligtopfyldende lokomotivmand, har dog tid til i sin fritid at ofre sig for sin fritidsinteresse, malerkunsten og tegning. Steen har glædet mange ved at male eller tegne et stykke for dem.

Det, lokomotivmændene i Struer skylder depotforstanderen og hustru, er en tak for den store gæstfrihed, vi altid har mødt, når vi kom til Thisted. Hjemmet var under krigen, hvor vi alle gerne ville høre radio, åbent for enhver. Også når snevanskelighederne meldte sig, og alt lukkede, fandt vi hjemmet åbent med både mad og drikke. Den, der har holdt juleaften i Thisted uden at få en af Far's julecigarer, har ikke holdt jul i Thisted. Derfor er det med blandet glæde, vi ser hen til 50 års jubilæet, da Steen ganske kort efter tager sin afsked, og hvem får vi så til erstatning for vor far. Struer lokomotivmænd ønsker dig til lykke og håber, at du må få nogle gode år som pensionist.

T.

Forfremmelser til lokomotivførere pr. 1-6-53.

Motorfører:

H. H. Snedker, Odense, i Padborg.

Lokomotivfyrbøderne:

E. T. Olsen, København Gb., i Korsør.

Kaj E. Jensen, Aarhus, i Padborg.

A. Rundqvist, Padborg, i Padborg.

E. F. V. H. Warming, Fredericia, i Kolding.

Forfremmelser til elektroførere efter ansøgning pr. 1-6-53.

Lokomotivfyrbøderne:

K. O. T. Povlsen, København Gb., i Enghave.

E. Micheelsen, Fredericia, i Enghave.

E. Grandt, Slagelse, i Enghave.

O. Høyer, København Gb., i Enghave.

T. Olsen, Fredericia, i Enghave.

J. E. Jensen, København Gb., i Enghave.

Forfremmelse til elektrofører efter ansøgning pr. 1-8-53.

Lokomotivfyrbøder:

L. F. T. Andersen, København Gb., i Enghave.

Forflytninger efter ansøgning pr. 1-6-53.

Lokomotivførerne:

E. Mortensen, Skive, til Viborg.

K. B. Mikkelsen, Nykøbing F., til Skive.

K. L. Nielsen, Kolding, til Nykøbing F.

B. J. Christensen, Korsør, til København Gb.

B. C. N. J. Kubel, Padborg, til Slagelse.

Lokomotivfyrbøderne:

O. Jespersen, Fredericia, til Aarhus.

J. K. Hovgaard, Nyborg, til Aarhus.

V. Christensen, København Gb., til Randers.

O. H. Petersen, København Gb., til Fredericia.

T. S. Andersen, Roskilde, til Padborg.

Ansættelse som lokomotivfyrbødere pr. 1-6-53.

Lokomotivfyrbøderaspiranterne:

E. Hansen (Aaby), København Gb., i København Gb.

V. B. Hansen, Nyborg, i Nyborg.

K. Vibe, Randers, i Nyborg.

E. G. Prause, København Gb., i København Gb.

O. Nielsen, Aarhus, i København Gb.

H. C. Thiessen, Padborg, i Roskilde.

B. Leth, Aarhus, i Gedser.

E. V. Pedersen, København Gb., i København Gb.

Afsked.

Lokomotivfører:

A. C. Jensen, København Gb., afskediget efter ansøgning på grund af svagelighed med pension (31-7-53).

Dødsfald.

Lokomotivfører M. V. Jensen, B. S. Ingemannsvej 4, 1. tv., Viborg (den 10-5-1953).

NYE ADRESSER

Lokomotivfører-afdeling:

Faaborg: Underafdelingsrepræsentantens navn og adresse rettes til: E. G. Menne, Peder Hansensvej 12.